

Bolaget har hävdat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del det anges att förfarandet som ledde fram till antagandet av beslut (EU) 2020/1412 i sin helhet inte pågick orimligt lång tid och att kommissionen således inte hade åsidosatt principerna om rättssäkerhet, god förvaltning och rättssäkerhet. Enligt Tirrenia gjorde tribunalen även en felaktig rättstillämpning när den, beträffande frågan om åsidosättande av proportionalitetsprincipen, fann att den invändning om rättegångshinder som kommissionen framställt i sitt svaromål skulle bifallas.

Bolaget har vidare gjort gällande att beslut (EU) 2020/1412 strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar och artiklarna 16 och 17 i stadgan i den del det i beslutet föreskrivs att de omtvistade stödåtgärderna till förmån för Tirrenia under tvångsförvaltning ska återkrävas.

Enligt bolaget gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att inte slå fast att kommissionen hade åsidosatt ovannämnda allmänna principer och stadgan.

Som fjärde grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen underlät att tillföra akten i målet viss bevisning.

Tirrenia anser att tribunalen, i enlighet med artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler, borde ha bifallit bolagets begäran om att kommissionens beslut (EU) 2022/756 av den 30 september 2021 om de åtgärder SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (f.d. 2011/NN) som Italien och regionen Sardinien har genomfört till förmån för Saremar (C(2021) 6990 slutlig), vilket Tirrenia erhållit från kommissionen efter en ansökan om tillgång till handlingar, skulle tillföras akten.

Mot bakgrund av betydelsen av beslutet i Saremar-ärendet anser Tirrenia att tribunalen åsidosatte rättegångsreglerna och den motiveringsskyldighet som åligger alla unionsinstitutioner när den fann att nämnda beslut inte skulle tillföras akten som ytterligare bevisning och att detta innebär att den överklagande domen är behäftad med rättegångsfel. Detta utgjorde även en uppenbar kränkning av Tirrenias rätt till försvar.

Överklagande ingett den 29 juli 2022 av Tirrenia di navigazione SpA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 18 maj 2022 i mål T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Rättegångsspråk: Italienska

Parter

Klagande: Tirrenia di navigazione SpA (ombud: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo och A. Moriconi, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- upphäva tribunalens dom av den 18 maj 2002 i mål T-601/20,
- ogiltigförklara artikel 1.3, jämförd med artikel 2, i kommissionens beslut (EU) 2020/1411 av den 2 mars 2020,
- alternativt återförvisa målet till en annan avdelning vid tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden (nedan kallad Tirrenia eller bolaget) har överklagat tribunalens dom i mål T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade bolagets yrkande om ogiltigförklaring av artikel 1.3, jämförd med artikel 2, i kommissionens beslut (EU) 2020/1411 av den 2 mars 2020, i vilken kommissionen slog fast att "[s]tödet till Adriatica för perioden januari 1992–juli 1994 ... [var] oförenligt med den inre marknaden" och att det "olagligen [hade genomförts] i strid med artikel 108.3 [FEUF]".

Tirrenia har som första grund för överklagandet gjort gällande att tribunalen begick ett rättegångsfel i fråga om preskriptionsfristen för återkrav av räntan på det stöd som ansetts vara oförenligt med den inre marknaden och olagligt.

Enligt Tirrenia gjorde tribunalen flera fel, närmare bestämt följande: a) Vid prövningen av den konkreta invändningen om att räntan för perioden mellan den 1 januari och den 26 mars 2007 inte hade återkrävts fann den att den tioåriga preskriptionstiden inte hade löpt ut. b) Vidare fann den att det förhållandet att nämnda åsidosättande inte bestritts, vilket innebar en uppenbar kränkning av den kontradiktoriska principen och därmed av rätten till försvar, inte kunde åberopas av Tirrenia, eftersom det berörde den aktuella medlemsstaten.

Som andra grund har Tirrenia gjort gällande att det aktuella stödet felaktigt kvalificerats som nytt stöd, att beslutet där stödet förklarades vara nytt och oförenligt med den inre marknaden är rättsstridigt samt att motiveringsskyldigheten och proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

Bolaget har anfört att tribunalen i domen inte visade hur kommissionen genom beslut (EU) 2020/1411 av den 2 mars 2020 hade avhjälpt den brist som konstaterats i tribunalens dom av den 4 mars 2009 i de förenade målen T-265/04, T-292/04 och T-504/04, vilken rörde ett beslut från 2004 (beslut 2005/163/EG).

Tribunalen gjorde fel när den fann att kommissionen hade avhjälpt den bristande motivering som konstaterats år 2009 och att den med beslut (EU) 2020/1411 hade visat att de subventioner för tillhandahållande av allmännyttiga tjänster som beviljats Adriatica utgjorde nytt stöd.

Tirrenia anser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del tribunalen fann att det var korrekt av kommissionen att slå fast att de subventioner för tillhandahållande av allmännyttiga tjänster som beviljats Adriatica för perioden januari 1992 till juli 1994 avseende förbindelsen Brindisi/Korfu/Igoumenitsa/Patras var oförenliga med den inre marknaden.

Tirrenia har gjort gällande att tribunalen var skyldig att pröva huruvida kommissionen i beslut (EU) 2020/1411 (a) specifikt hade definierat situationen på marknaden, b) på ett korrekt sätt hade jämfört syftet med stödåtgärden och syftet med avtalet, c) på ett korrekt sätt hade förklarat hur den snedvridning av konkurrensen som stödåtgärden orsakade förvärrades av kombinationen av denna åtgärd (som i övrigt befanns vara förenlig med den inre marknaden) och deltagande i en kartell, och därmed d) hade motiverat orsakssambandet beträffande de därav följande hindren för handeln inom unionen.

Tirrenia har även gjort gällande att tribunalens slutsatser strider mot den allmänna proportionalitetsprincipen.

Som tredje grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltning vid bedömningen av förfarandets längd. Den åsidosatte även principen om skydd för berättigade förväntningar och proportionalitetsprincipen.

Bolaget har hävdade att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del det anges att förfarandet som ledde fram till antagandet av beslut (EU) 2020/1412 i sin helhet inte pågick orimligt lång tid och att kommissionen således inte hade åsidosatt principerna om rättssäkerhet, god förvaltning och rättssäkerhet.

Enligt Tirrenia gjorde tribunalen även en felaktig rättstillämpning när den, beträffande frågan om åsidosättande av proportionalitetsprincipen, fann att den invändning om rättegångshinder som kommissionen framställt i sitt svaromål skulle bifallas. Tirrenia har vidare gjort gällande att beslut (EU) 2020/1412 strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar och artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) i den del det i beslutet föreskrivs att stödet ska återkrävas.

Enligt bolaget gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att inte slå fast att kommissionen hade åsidosatt ovannämnda allmänna principer och stadgan.

Som fjärde grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen underlät att tillföra akten i målet viss bevisning.

Tirrenia anser att tribunalen, i enlighet med artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler, borde ha bifallit bolagets begäran om att kommissionens beslut (EU) 2022/756 av den 30 september 2021 om de åtgärder SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (f.d. 2011/NN) som Italien och regionen Sardinien har genomfört till förmån för Saremar (C(2021) 6990 slutlig), vilket Tirrenia erhållit från kommissionen efter en ansökan om tillgång till handlingar, skulle tillföras akten.

Mot bakgrund av betydelsen av beslutet i Saremar-ärendet anser Tirrenia att tribunalen åsidosatte rättegångsreglerna och den motiveringsskyldighet som åligger alla unionsinstitutioner när den fann att nämnda beslut inte skulle tillföras akten som ytterligare bevisning och att detta innebär att den överklagande domen är behäftad med rättegångsfel. Detta utgjorde även en uppenbar kränkning av Tirrenias rätt till försvar.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – IP mot Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Mål C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 359, 26.10.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – CZ mot Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Mål C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 359, 26.10.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sofijski gradski sad – Bulgarian) – EUROBANK BULGARIA mot NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Mål C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Rättegångsspråk: bulgariska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 412, 11.10.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 31 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg – Österrike) – Laudamotion GmbH mot TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Mål C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 471, 22.11.2021.
